

- 2) Трябва ли член 45 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания той има директен ефект в отношенията между частноправните субекти, така че частните кредитори трябва да търпят намаляване или пълна загуба на суми, които им се дължат от установил се в друга държава длъжник?

(¹) Решение на Съда на Европейския съюз от 8 ноември 2012 г., ECLI:EU:C:2012:704.

**Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 22 декември 2017 г. —
Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy**

(Дело С-724/17)

(2018/С 083/21)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vantaan kaupunki

Ответници: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли при определяне на лицата, които носят отговорност за вреди вследствие на поведение, нарушаващо член 101 ДФЕС, да се приложи пряко посоченият член, или на този въпрос следва да се отговори въз основа на разпоредбите от националното право?
- 2) В случай че длъжното обезщетение лице следва да бъде определено при пряко прилагане на член 101 ДФЕС, носят ли отговорност за обезщетение за вреди лицата, които попадат в обхвата на съдържащото се в посочената разпоредба понятие „предприятия“? При определяне на длъжното обезщетение лице намират ли приложение същите принципи, прилагани от Съда при определяне на отговорните лица по дела за налагане на имуществени санкции, според които принципи отговорността може по-специално да се обоснове с принадлежност към една и съща стопанска единица или икономическа приемственост?
- 3) В случай че длъжното обезщетение лице следва да бъде определено въз основа на националните разпоредби на държавата членка, нарушава ли се изискването за ефективност, ако национална разпоредба, съгласно която дружество, придобило всички акции от капитала на друго дружество, участващо в картел в нарушение на член 101 ДФЕС, при положение че първото дружество прекрати второто, и въпреки че продължи търговското му предприятие, не отговаря за обезщетение за вреди, причинени вследствие на ограничавашо конкуренцията поведение на прекратеното дъщерно дружество, независимо че е практически невъзможно или е извънредно трудно да бъде получено обезщетение от прекратеното дружество? Допуска ли изискването за ефективност тълкуване на националното право на държава членка, съгласно което, за да се ангажира отговорността за вреди, е необходимо реструктурирането на предприятието, в описаната в конкретния случай форма, да е или предприето незаконно, или да е изкуствено — с цел заобикаляне на произтичащото от конкурентното право задължение за обезщетение за вреди — или да е извършено по някакъв друг непочтен начин, или следва поне дружеството да е знаело или да е трябвало да знае за нарушението на конкуренцията при извършване на реструктурирането?

Иск, предявен на 22 декември 2017 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-729/17)

(2018/С 083/22)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Tserera-Lacombe, H. Støvlbæk)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

- Да установи, че като е ограничила правната форма на организациите за обучение на медиатори на юридическите лица с нестопанска цел, които трябва да бъдат съставени от поне една адвокатска колегия и от поне една търговска камера в Гърция съгласно Закон № 3898/2010 и Президентски указ № 123/2011, Гърция не е изпълнила задълженията си съгласно член 49 ДФЕС и член 15, параграф 2, букви б) и в) и член 3 от Директива 2006/123/ЕО ⁽¹⁾;
- Да установи, че като е обвързала процедурата по признаване на академични звания с допълнителни изисквания относно съдържанието на удостоверенията и налагане на компенсаторни мерки без предварителна преценка на съществените различия и като е запазила в действие дискриминиращи нормативни разпоредби, принуждавайки лицата, които подават заявление за удостоверяване на квалификацията си на медиатор, притежаващи акредитационни звания, придобити в чужбина или към обучителни организации, акредитирани в чужбина след обучителни курсове, преподавани в Гърция, да притежават опит от най-малко три участия в процедури по медиация, Гърция не е изпълнила задълженията съгласно член 49 ДФЕС, както и членове 13, 14 и член 50, параграф 1 от приложение VII към Директива 2005/36/ЕО ⁽²⁾;
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Нарушение на правото на свободно установяване, гарантирано с член 49 ДФЕС и член 15, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар.

Член 5, параграф 1 от Закон 3898/2010 и съответния Президентски указ № 123/2011 предвиждат, че правната форма на дружествата за обучение на медиатори може да бъде единствено юридически лица с нестопанска цел, учредени от най-малко една адвокатска колегия и една от търговските камари на Гърция и да осъществяват дейност вследствие разрешение, издадено от органа по член 7 от посочения закон.

Тези ограничения се отнасят както за организациите, които желаят да се установят в Гърция за първи път, така и тези, които желаят да се установят вторично под формата на клон.

Нито едно физическо или юридическо лице, различно от адвокатска колегия и търговска камера няма право да учредява организация за обучение на медиатори, които вследствие на това обучение могат да участват в изпита за сертифициране на квалификацията си на медиатор в Гърция при липса на спогодба с адвокатска колегия и търговска камера на страната.

Освен това, всяка организация, чиято настояща правна форма е различна от юридическо лице нестопанска цел по същество е лишена от възможността да предложи на кандидат медиаторите след заплащане на таксите за записване, обучението, въз основа на което те могат да участват в изпита за сертифициране на квалификацията на медиатор в Гърция.

На последно място, всяка обучителна организация с произход от друга държава членка, която има интерес да предоставя съответните услуги срещу заплащане на таксите за обучение от записаните студенти в програмите за обучение на медиатори, по същество е с ограничен достъп на гръцкия пазар и е възпрепятствано вторичното ѝ установяване под формата на клон, когато настоящата ѝ правна форма е различна от юридическо лице с нестопанска цел и избора ѝ на клон не е ограничен до юридическо лице с нестопанска цел.

Комисията е на мнение, че гореизложеното положение представлява ограничение на правото на установяване, закрепено в член 49 ДФЕС и предвидено в член 15, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2006/123/ЕО, на вътрешния пазар.

Това ограничение не е сред изключенията, предвидени в член 51, параграф 1 ДФЕС, тъй като предоставянето на услуги по обучение на медиатори не представлява дейност свързана с държавата, упражняването на публична власт и по-специално „с правораздаването“. Освен това, не намира основание в интереса за защитата на качеството на услугите, което по никакъв начин не е пряко свързано с ограничаването на правната форма на обучителните организации и с притежаването на дружествен капитал.

2. Нарушение на Директива 2005/36/ЕО и член 49 ДФЕС относно свободата на установяване.

Комисията приема, че изискването, предвидено в параграф 2, част А от член единствен от министерски декрет № 109088/12.12.2011 г., че удостоверението за обучение на медиатор трябва да удостоверява методите на обучение, броя на участниците, броя и квалификациите на обучителите, процедурата за изпитване и оценяване на кандидатите и начините, по които се гарантира обективността на тази процедура, превишава това, което може да се изисква за оценяване на нивото на познанията и професионалните квалификации, които се предполага, че титулярят притежава и не позволява да се прецени правилно въпросът дали обучението на заинтересуваното лице се отнася до различни по същество области в сравнение с тези, които са обхванати от образователното звание, изисквано в Гърция. По тези причини горната разпоредба противоречи на членове 13, 14, 50 и приложение VII от Директива 2005/36/ЕО.

Освен това, параграф 5, част А от посочения министерски декрет предвижда задължение за пълноправните чуждестранни медиатори за доказване на допълнителен опит от най-малко три участия в процедура по медиация, преди техните квалификации да бъдат признати в Гърция, докато такова изискване не е предвидено за медиаторите, придобили професионална квалификация в Гърция. Вследствие на това, горепосочената разпоредба противоречи на член 13 от Директива 2005/36/ЕО, който предвижда, че компетентният орган на приемащата държава членка разрешава достъпа до професия при същите условия, които се прилагат към нейните граждани на молителите, които са получили удостоверение от друга държава членка, и нарушава принципа за недопускане на дискриминация, предвиден в член 49 ДФЕС.

- ⁽¹⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ, L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).
- ⁽²⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ, L 255, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3).

Жалба, подадена на 5 януари 2018 г. от MS срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 31 май 2017 г. по дело T-17/16, MS/Комисия

(Дело C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: MS (представител: L. Levi, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

- да се отмени определението на Общия съд от 31 май 2017 г. по дело T-17/16,
- въз основа на това делото да се върне на Общия съд, за да се произнесе по същество по подадения пред него иск или, ако Съдът приеме, че фазата на производството му позволява да постанови решение по делото, да уважи исканията на жалбоподателя в първоинстанционното производство, и вследствие на това,
- да установи извъндоговорната отговорност на Комисията на основание член 268 и член 340, втора алинея ДФЕС,
- да разпреди представянето на документите, класирани като поверителни от Комисията, които са необходимо доказателство в подкрепа за решението за отстраняването му,
- да разпреди поправяне на неимуществената вреда, произтичаща от виновното поведение на Комисията, оценена ex aequo et bono на 20 000 EUR,
- да разпреди на Комисията да публикува извинително писмо до жалбоподателя и да го върне на работа в Team Europe,